

iver for at bringe en såkaldt god historie ikke tager sig tid til at finde ud af, hvad sagen rent faktisk handler om.

Egentlig fortjener journalisternes bommert ikke, at man beskæftiger sig seriøst med den, hvis det ikke lige var, fordi den har været overordentlig skadelig. For i tusindvis af mennesker, ikke mindst folkepensionister, førtidspensionister og andre mennesker med små penge til rådighed, er af pressen blevet bibragt det indtryk, at de skal betale relativt store beløb for at kunne have almindelig medicin med på ferierejser til udlandet.

I den sag har pressen svigtet sin opgave med at oplyse borgerne og har i stedet for vildledt dem ret så grundigt. Sagen handler om, at Danmark – som de fleste andre lande i øvrigt – for adskillige år siden har forpligtet sig til at føre kontrol med narkotiske stoffer, som transporteres over landegrænserne. Og det tror jeg faktisk at alle kan se fornuften i.

Det handler ikke om kodimagnyl, hostesaft eller anden form for almindelig medicin. Men der er nogle mennesker, formentlig ret få, som får euforiserende stoffer som et led i deres behandling. Det kan f.eks. være tidligere narkomaner, der får metadon, eller folk, der får ketogan eller morfin som led i en smertebehandling. De skal i givet fald, når de er i udlandet, kunne dokumentere deres ret til at besidde denne medicin. Sådan har det været i mange år, og sådan er det også fremover.

Problemet indtil nu har været, at reglerne er meget forskellige i de europæiske lande. For eksempel tillader en række lande kun, at man medbringer den slags medicin til ganske få dages forbrug.

Det nye, som sker, når vi indtræder i Schengenarbejdet, er, at der bliver fælles regler for landene, regler, som betyder, at borgeren har ret til at medbringe euforiserende stoffer, der er et led i en medicinsk behandling, og at man har ret til at have forbrug til 30 dage med sig.

Men man skal som hidtil, hvis man f.eks. i torden bliver spurgt, kunne dokumentere, at det er lovlig medicin. Den medicinattest, som lovforslaget nu giver apotekerne ret til at udstede, er fuldstændig uden interesse for langt den overvejende del af befolkningen. Men den er et tilbud til en lille gruppe mennesker, som med attesten på forhånd kan sikre sig, at de ikke får problemer, blot fordi de medbringer deres nødvendige og lovlige euforiserende medicin.

Selve formen, som ministeren har valgt, med at give bemyndigelse til apotekerne er enkel, den er ubureaukratisk, og den er gratis for borgerne.

Vi finder, at det er en fornuftig løsning på et problem, der nok ikke har det store omfang, men som kan være meget væsentligt for enkelte borgere. Og vi kan derfor tilsige forslaget en velvillig og hurtig behandling.

Jeg skal så tilføje, at da den radikale ordfører ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på hendes vegne sige, at også De Radikale kan tilsige forslaget en hurtig og velvillig behandling.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal ikke kunne sige, om alle artikler i den her sag i pressen har været fuldstændig præcise. Men jeg synes ærlig talt, det er temmelig stærkt at høre på, at når regeringen har begået en bommert, så skulle det være pressens skyld.

Jeg vil godt spørge fru Dorte Bennedsen, om det ikke er korrekt, at Schengenaftalen forpligter Danmark til at indføre en attestordning, som altså skal træde i kraft den 25. marts, og at regeringen fuldstændig forsømt at indføre en sådan attestordning i ordentlig tid, og at det er derfor, at vi nu skal hastebehandle et lovforslag for at rette op på regeringens forsømmelser.

Jeg synes ærlig talt, det er stærkt nok, at man så skal høre på, at det er alle mulige andres skyld, og jeg synes, det ville være pænt og ordentligt, hvis vi i betænkningen til det her lovforslag skriver, at vi er enige om i Folketinget, at det ikke var særlig godt håndteret af regeringen. Så kan vi komme videre, men vi kan ikke komme videre, hvis det skal fremstå, som om det er alle mulige andre end regeringen, der har begået en bommert.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan i hvert fald meddele nu, at Dansk Folkeparti meget gerne deltager i at skrive en betænkning med et indhold i retning af det, hr. Keld Albrechtsen nævnte.

Men det, jeg vil spørge fru Dorte Bennedsen om, er, om det er særlig betryggende, at Folketinget vedtager tiltrædelsen af Schengenkonventionen den 30. maj 1997 – imod Dansk Folkepartis stemmer, men der var et stort flertal her i Folketinget for, at Danmark skulle tiltræde Schengenkonventionen – så går der efterfølgende 4-5